

Til beslutningsforslag nr. B 36. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 7. marts 1995

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til Europol

[Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL)]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret* og bemærker følgende:

SF indstiller beslutningsforslaget til vedtagelse, idet SF ikke finder, at det foreliggende udkast til konvention om Europol svarer til de praktiske krav til politisamarbejde, der skal til for at udgøre et modstykke til den grænseoverskridende kriminalitet.

Det er en unødvendig, bureaukratisk overbygning, som enten vil kunne blive en stat i EU, som ingen kan styre – hvis det går, som man har planer om – eller alternativt vil blive en stor fiasko.

Udkastet lægger endvidere op til, at Danmark har accepteret et knæfald for de lande, der med al magt vil have Europol til også at bekæmpe »terrorisme«. Begrebet er ikke defineret, men skal ifølge aftalen indføres som en del af Europols arbejdsopgaver to år efter ikrafttræden af konventionen.

Når man betænker de meget forskellige definitioner, man har set på dette begreb igennem de sidste 30 år, kan man være ganske bekymret

for, hvad den danske regering reelt har sagt ja til. Det er ikke mange år siden, at en kommunistisk lokomotivfører blev afskediget i det tidligere Vesttyskland.

SF's afvisning af dette projekt skal dog også ses i lyset af, at man fra såvel den nuværende danske regering som de tidligere ikke har taget udgangspunkt i god politimæssig praksis.

Det er grunden til, at SF finder det mest sandsynligt, at dette projekt går hen og bliver en fiasko.

Politisamarbejde over grænserne er vigtigt; de store og stærke kapitalkræfter, samfundet er oppe imod i de forskellige forbryderligaer, nødvendiggør en forstærket indsats i EU-sammenhænge, i Europasammenhænge samt på verdensplan.

Den type politisamarbejde løses ikke ved, at man giver en institution som Europol adgang til at samle oplysninger om alt mellem himmel og jord, som på den ene eller anden måde kan defineres som alvorlig kriminalitet, der vedrører to lande.

Skal der skabes et ordentligt politimæssigt beredskab, så handler det om, at politi i de forskellige lande (og her skal man især være opmærksom på de østeuropæiske lande) skal lære hinanden og hinandens metoder at kende.

Sagen er jo den, at hvis man som politimand har en sag, som man ønsker opklaret, så er det kun i den yderste nød, at man videregiver sine nøjsommeligt indsamlede oplysninger til et internationalt edb-system. Nej, så tager man telefonen og ringer til en politimand, som man har tillid til i det land, der nu er på tale.